

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

(6497)

מ.א. 0942638

טוראי פויכטונגר אמיר ז"ל

בן תמר וגבריאל
נולד בקרית מוצקין

כ"ז באדר ב' תש"ו, 30/3/1946

תאריך גיוס: 164

התגורר ב: קרית מוצקין

נפל בקרב

כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967

במלחמת ששת הימים

שרת בחיל השריון

יחידה: גד' הג"א 923

מקום נפילה: ג'נין והסביבה

אזור: יהודה ושומרון

נקבר בחיפה

בן 21 בנפלו

קורות חיים

אמיר, בן תמר וגבריאל, נולד ביום כ"ז באדר ב' תש"ו (30.3.1946) בקרית-מוצקין. את לימודיו היסודיים למד עד כיתה ג' בבית-הספר היסודי "אחדות" שבקרית-מוצקין, וסיים את לימודיו בבית-הספר "ביאליק" אשר בקרית-ביאליק. לאחר-מכן למד בבית-הספר המקצועי "בסמ"ת" שבחיפה ושם למד במגמה של שרטוט ותכנון וסיים את לימודיו בו. הוא היה קשור ל"בסמ"ת" והשילוב בין לימוד עיוני ועבודה טכנית היה לפי רוחו. שנות לימודיו היו שנות אושר והצלחה. לאמיר היו תחביבים רבים: עבודות-עץ, בניית דגמי-מטוסים מעץ ומקרטון. הטכניקה תמיד משכה את לבו. הוא בנה רדיו גביש, טלפון פנימי ורדיו-טרנזיסטור. כן אהב לאסוף בולים. בגיל רך נמשך לציור וזכה בפרסים בתחרויות לילדים. אחר-כך התרחק מהציור ומצא ביטוי בצילום. גם פה שילב את האמנות עם הטכניקה: את מכשיר-ההגדלה בנה במו ידיו. אהב מוסיקה ובמיוחד מוסיקה קלאסית. מגיל ט"ז כבר לא רצה להכביד על הוריו מבחינה כספית ולכן מצא לו עבודות שונות: שרטוטים לבתי-חרושת, ציור שלטים ובערב היה נותן שעורים פרטיים. אהב את הזולת והיה לו צורך פנימי לעזור לו. הוא ניחן בחוש הומור חם. למרות האחריות אשר בה התייחס לחיים היה שופע רוח-נעורים רעננה ועושה מעשי-קונדס.

ביולי 1964 גויס לצה"ל. אמיר ויתר על מועמדותו לעתודה האקדמית כדי ל"התאורר" מעט לפני המשך לימודיו בטכניון העברי בחיפה. הוא גויס להנדסה קרבית ואחרי הטירונות חלה; עקב זה נעשה לנהג ביחידה ומצא סיפוק בתפקידו זה. בסוף שירותו הצליח להתכונן ולעמוד בבחינות הכניסה לטכניון.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי פויכטונגר אמיר ז"ל

לאחר שחרורו מצה"ל באוגוסט 1966 התקבל לטכניון. שנת לימודיו הראשונה בפקולטה לארכיטקטורה, שלא זכה לסיימה, היתה שנת אושר. לפי דרכו מימן את לימודיו ותחביביו מעבודתו כמורה עזר ב"בסמ"ת". גם בטכניון בלט בהישגיו ובכשרונותיו. היה צנוע, שקט ושקוע בעיסוקיו.

בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא אמיר לדגל. בשעה שעסק בחילוץ פצועים בקרב שנערך ליד ג'נין נפגע הזחל"ם של המ"פ אשר בו נמצא אמיר, וכך מצא את מותו; זה היה ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967). הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה.

חוברת לזכרו הוציאו הוריו בשם "אמיר". שמו הונצח בחוברת "לוחמי הנדסה בגבורתם" שהוציאה פלוגת ההנדסה בעוצבת "ברק" וגם בחוברת "גיבורי עוצבת 'ברק'" לזכר אנשי העוצבה שנפלו במערכה, וכן הוזכר ב"אנשי הפלדה" לאביעזר גולן. כן הועלה זכרו בחוברת הזכרון שהוציאו מוריו בקרית-ביאליק ובטכניון. ב"ידיעון לתושב" המוקדש לנופלים בני קרית ביאליק ובהוצאת מועצתה, הועלה זכרו. ב"מעלות", רבעונם של מורי בתי-הספר העל-יסודיים הובאה כתבה עליו. מעזבונו הובא ב"גילוי אש", כך ד', הוא ילקוט עזבונו של הבנים שנפלו במערכות ישראל.

פויכטונגער, אמיר (אהרן־מאיר)

בן גבריאל ותמר. נולד ביום כ"ז באדר ב' תש"ו (30.3.1946) בקרית־מוצקין. את לימודיו היסודיים למד עד כיתה ג' בבית־הספר היסודי "אחדות" שבקריה בה נולד וסיים את לימודיו בבית־הספר "ביאליק" אשר בקרית־ביאליק. לאחר־מכן למד בבית־הספר המקצועי "בסמ"ת" שבחיפה ושם למד במגמה של שרטוט ותכנון וסיים את לימודיו בו. הוא היה קשור ל"בסמ"ת" והשילוב בין לימוד עיוני ועבודה טכנית

היה לפי רוחו. שנות־לימודיו היו שנות אושר והצלחה. לאמיר היו תחביבים רבים: עבודת־עץ, בניית דגמי־מטוסים מעץ ומקרסון. הטכניקה תמיד משכה את לבו. הוא בנה רדיו גביש, טלפון פנימי ורדיו־טרנזיסטור. כן אהב לאסוף כולים. בגיל רך נמשך לציור וזכה בפרסים בתחרויות לילדים. אחר־כך התרחק מהציור ומצא ביטוי בצילום. גם פה שילב את האמנות עם הטכניקה: את מכשיר־ההגדלה בנה במו־ידיו. אהב מוסיקה ובמיוחד מוסיקה קלאסית. מגיל ט"ז כבר לא רצה להכביד על הוריו מבחינה כספית ולכן מצא לו, לעבודות שונות: שרטוטים לבתי־חרושת, ציור שלטים ובערב היה נותן שעורים פרטיים. אהב את הזולת והיה לו צורך פנימי לעזור לו. הוא נחת בחוש הנמור חם. למרות האחריות אשר בה התייחס לחיים היה שופע רוח־נעורים רעננה ועושה מעשי־קונדס. ביולי 1964 גיוס לצה"ל. אמיר ויתר על מועמדותו לעתודה האקדמית כדי ל"התאורר" מעט לפני המשך לימודיו בטכניון העברי בחיפה. הוא גויס להנדסה קרבית ואחרי הטירונות חלה; עקב זה נעשה לנהג ביחידה ומצא סיפוק בתפקידו זה. בסוף שירותו הצליח להתכונן ולעמוד בבחינות הכניסה לטכניון. לאחר שחרורו מצה"ל באוגוסט 1966 התקבל לטכניון.

שנת לימודיו הראשונה בפקולטה לארכיטקטורה, שלא זכה לסיימה, היתה
שנת אושר. לפי דרכו מימן את לימודיו ותחביביו מעבודתו כמורה-עזר
ב"בסמ"ת". גם בטכניון בלט בהישגיו ובכשרונותיו. היה צנוע, שקט ושקוע
בעיסוקיו. בפרוץ מלחמת ששת הימים לקרא אמיר לדגל. בשעה שעסק
בחילוץ פצועים בקרב שנערך ליד ג'נין נפגע הזחל"ם של המ"פ אשר בו
נמצא אמיר — וכך מצא את מותו; זה היה ביום השני לקרבות, הוא כ"ז
באייר תשכ"ז (6.6.1967). הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בעפולה
ולאחר זמן הועברה למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בחיפה. חוברת
לזכרו הוציאו הוריו בשם "אמיר". שמו הונצח בחוברת "לוחמי הנדסה
בגבורתם". שהוציאה פלוגת ההנדסה בעוצבת "ברק" וגם בחוברת
"גיבורי עוצבת 'ברק' " לזכר אנשי העוצבה שנפלו במערכה וכן הוזכר
ב"אנשי הפלדה" לאביעזר גולן. כן הועלה זכרו בחוברת הזכרון
שהוציאו מוריו בקרית ביאליק ובטכניון. ב"ידיעון לתושב" המוקדש
לנופלים בני קרית ביאליק ובהוצאת מועצתה, הועלה זכרו. ב"מעלות",
רבעונם של מורי בתי הספר העליסודיים הובאה כתבה עליו. מעזבונו
הובא ב"גילי אש", כרך ד', הוא ילקוט עזבונו של הבנים שנפלו
במערכות ישראל.

